



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 673/2020
29.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милена Јанковић, адвокат у ..., против туженог Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, Одељење у Зрењанину, ради утврђења повреде права на породични живот и накнаду штете, решавајући о сукобу надлежности Вишег суда у Београду и Основног суда у Панчеву, у седници већа одржаној 29.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОСТАВЉАЈУ СЕ списи предмета Основног суда у Панчеву П 991/19 Апелационом суду у Београду, ради решавања насталог сукоба надлежности.

Образложење

Тужилца је дана 01.07.2019. године поднела тужбу Основном суду у Панчеву против туженог, којом је тражила да се обавезе тужени да на име накнаде нематеријалне штете за трпљење душевног бола и патњи, за нарушен лични и породични живот, за трпљење неизвесности, неодговарање државних органа и намерно скривање и заташкавање информација о стварној судбини њеног сина, рођеног ...1989. године у ..., због реакције и ставова надлежних државних органа који су показали трајну незаинтересованост да се утврди где је и каква је судбина њеног детета, накнади тужилци износ од 1.250.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана доношења првостепене пресуде до исплате.

Основни суд у Панчеву се решењем П 991/19 од 11.09.2020. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и по правноснажности решења списе доставио Вишем суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Виши суд у Београду не прихвата стварну надлежност, па је дописом Р5 266/20 од 20.11.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба месне надлежности. Виши суд образлаже да се основни суд није могао огласити стварно ненадлежним, јер у конкретном случају предмет тужбеног захтева није утврђивања чињеница о статусу новорођеног детета тужилце за које се сумња да је нестало из породици у Републици Србији, који се покреће предлогом предлагача, а за који је надлежан виши суд у складу са Законом о утврђивању чињеница о статусу новорођене деце за коју се сумња да су нестала из породици у Републици Србији, него накнада нематеријалне штете због незаконитог рада државног

органа, а због претрпљених душевних болова, због нарушеног личног и породичног живота и др.

Одредбом члана 22. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11, ... 18/20) прописано је да сукоб надлежности између судова исте врсте решава заједнички непосредно виши суд. Основни суд у Панчеву и Виши суд у Београду су као судови опште надлежности, судови исте врсте. Настали сукоб надлежности између судова исте врсте решава заједнички непосредно виши суд. То је у овом случају Апелациони суд у Београду. Зато се списи предмета достављају том суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је у смислу члана 22. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић